

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Csontos János, Fehér Béla, Horváth
Antal, Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: Oláh János

E-mail: foszerkeszto@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

Olvasószerkesztő, tanulmány: Rosonczy Ildikó

E-mail: tanulmany@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Vers, könyvkiadás: Szentmártoni János

E-mail: vers@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Proza: Bíró Gergely

E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Nyitott Műhely: Ekler Andrea

E-mail: andrea.ekler@gmail.com

Európai Figyelő, Lapszemle: Falusi Márton

E-mail: europeanobserver@magyarnaplo.hu

Könyvzemle: Erős Kinga

E-mail: kritika@magyarnaplo.hu

Tördelőszerkesztő: Molnár Csenge-Hajna

Borító: Zách Eszter

Ügyintézők: Cech Vilmosné, Nagyné Paládi Judit

Terjesztés: Zsiga Kristóf

E-mail: elofizetes@magyarnaplo.hu

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Bp., Ferenc krt. 14.

Levelezési cím:

1450 Budapest, Pf. 77.

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672; 413-6673**

Szerkesztőségi mobil:

(70) 388-7034

Elektronikus levélcímünk:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

Kiadja az Írott Szó Alapítvány (1092 Bp., Ferenc krt. 14.) és a Magyar Napló Kiadó Kft. (1062 Bp., Bajza utca 18.). Terjeszti a Nemzeti Hírlap-kereskedelmi Rt. és a regionális részvénytársaságok. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága (1080 Bp., Orczy tér 1.) Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, emailen (hirlapelofizetes@posta.hu), faxon (303-3440) egy évre 7390 Ft, fél évre 3865 Ft. További információ: 06-80-444-444 Külföldi előfizetés: a szerkesztőség címén. Az előfizetési díj egy évre postaköltséggel együtt 60 USD vagy 50 EURO, mely átutalható a HVB-Bank Hungary Rt. (1065 Bp., Nagymező utca 44.) 10918001-00000421-10290001 számú számlára, vagy bankcsekkben elküldhető a szerkesztőség címére. Nyomda: Mackensen Kft. 1139 Bp., Frangepán utca 12-14.

Meg nem rendelt kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Muta-tópéldány kérhető, megrendelés leadható a szerkesztőségben.

A címlapon: Majoros Sándor
és a Nézőpont vendége: Lengyel János

Betlehemből visszafelé

Továbbra sem bírtuk eldönteni: ki mosogat el, ha hazaérünk, mert az égi szózat teljesen készületlenül ért minket. Ültünk az asztalnál – halászlé, mákos guba – és ezerféle más dolog járt az eszünkben. Legkevésbé a dicsőség a magasságban. Meg hogy az Ige testté lett.

„Idén sem havazik,” bökte közbe Józsi, akinek szakvizsgája is volt a pásztorságból. „Vagy ha mégis esik valami, az legfeljebb ónos eső. Nem igaz, hogy erről fogalmuk sincs odafönt. Az angyaloknak mármint.”

És már itt volna az ideje felrakatni a téli gumit.

Igen, pontosan ez járt az eszünkben, hogy holnapra, holnaputánra hétköznap lesz. Legkésőbb negyednapra. A karácsonyfa csillog-villog tán még egy hétig a nappaliban, de előbb-utóbb csak kiég valamelyik égő. Aztán a második, harmadik. Végül egy zárlat, és kész öröm, hogy nem kell a tűzoltókat hívni.

„És a többieknek mit mondtunk?” A Kisbojtár folyton úgy viselkedett, mint aki most jött le a falvédőről. „Az Üzenet. Tudjátok.” „Miféle Üzenet?” Holott magunk is tisztában voltunk vele: át kell adnunk szóról szóra. Sem elvenni, sem hozzátenni. És nem rakni idézőjelbe.

Szívesen elmagyaráztuk volna neki: mi magunk sem értettük pontosan. Illetve mégiscsak, de nem emlékszünk rá kristálytisztán. Azazhogy nem merünk emlékezni. Ilyenkor ugyanis bekattan mindaz az emberfiának, amivel adós maradt addigi élte során.

De mosogatni mégiscsak kellene valakinek. Meg a fenýőt leszedni. Legkésőbb február végén. Rettenően lehangoló látvány Újév táján a sok-sok fityegő szaloncukorpapír.

Majd a Kisbojtár. Ő ügyis üzeneteket hall folyton, melyek vagy léteznek, vagy sem.

Persze attól még mondanunk kell valamit a többieknek. Haza ne jöjünk hír nélkül, így eresztettek el minket. Akár jó, akár rossz, csak legyen. Annyiszor átvágták már őket, ne pont most, ne ezen az éjszakán vetődjenek árnyékra. Emberről vannak ők is, és oly sokat reménykedtek már hiába.

Szó se róla, kezdett az egész kissé kényelmetlenné válni. Mások tán éppen csillagszórót gyújtanak, meghatottan dúdolják a Csendes éjt vagy a házimozi szavatossági céduláját böngészik. Mi pedig itt bóklászunk fel s alá a nagy pusztaságban, és beismerni is alig merjük: jószerével elfelejtettünk mindent. Hogy miért, hová és mikor.

„Menjünk vissza, kérdezzük meg újra.” Akárkinek is pattant ki az agyából, nagyon kezdő lehetett. „Mégis, hová? És kitől? Azóta ők is felmálházhattak a számárra, hazamehettek rég. S ha összefutunk velük csak úgy, váratlanul, akkor sem biztos, hogy el tudnánk mesélni, mi történt, mi fordult azon az éjszakán. Úgy lehet, pont azért, mert róluk szólt minden. A Kicsinyről legfőképpen, aki most még csak ordítani tud, ha éhes, meg a pólyát telerondítani.”

„Mondjuk azt, hogy félreértettük az egészet.” A mondat, amely egyik korosabb, tapasztaltabb társunk száján kibukott, elsőre nem is hangzott oly ijesztőnek. „Bárkivel megeshet ott, a nagy pusztaság közepén. A nélkülözés. Az egyedüllét. S hogy az őrző ember élete állandó feszültség. Rabló, ragadozó lépten-nyomon rátörhet a nyájra. Csoda-e hát, ha néha káprázik a szeme, cseng a füle?”

Egészen épékézláb áthidaló megoldásnak tetszett. Csak a Kisbojtár ingatta a fejét konokul. „Olyan nincs, hogy mindnyájan ugyanannak az érzékszálódásnak áldozatai legyünk. S a többiek! Akik odahaza vacognak, s reszketve várják a híreket. Ezzel állunk majd elébük?”

„Más ésszerű magyarázat nem létezik.” Igyekeztünk idomítani magunkat a rideg tapasztaláshoz. Az emberi anyag védtelen. Tudomással bír a Nagy Felbomlásról. Hogy szó, dallam, kép ezen nem segíthet. Minden sár. Minden feledés.

Hirtelen fel sem fogtuk a jelentőségét. Annyi a bejglinek. Diósnak, mákosnak. Azazhogy csaknem. Hiszen az esztendő bármely napján, korlátozás nélkül fogyasztható. Honoluluban például a nagy kánikulában állítanak karácsonyfát. Erre varrjon gombot, aki bír!

A Kisbojtár szólni sem mert már. Ült csak magába roskadva az országot szélén. Még motyogni is csak befelé, hogy ő megmondta, ő megmondta...

A csuda tudja, honnét jött a mentő ötlet: el kellene tévedni. Visszatérni a jászolhoz, a rongyos istállóhoz, az már nem megy. A mieink szeme elé kerülni pedig nincs bátorságunk. Ők éppen azon spekulálnak, mekkora hitelt kell felvenni, hogy az előző hiteleknek csak a kamatait legyenek képesek törleszteni. Máskülönbén akármi megeshet a nagy bolyongás közben. Még az is, hogy bekattan az Üzenet.

Csak legyen, aki elmosogat, ha hazaérünk.

Horváth (EÖ) Tamás

Horváth (EÖ) Tamás: <i>Betlehemből visszafelé</i>	1
LÁTHATÁR	
Kenéz Ferenc: <i>Eltűnt névtáblák emlékére; Jól megvoltunk együtt; Nem passzol semmi; Almazöldben, szilvakékben</i>	3
Ködöböcz Gábor: „ <i>Anna örök, mert Annát én szerettem</i> ” (Juhász Gyula szerelemképe az Anna-versek tükrében)	5
Sulyok Vince: <i>Lemondás Ithakáról; Por, vagy por se</i>	9
Weiner Sennyey Tibor: <i>Ramayana (A Nap útja és a jelen kérdései)</i>	10
Szálinger Balázs: <i>Én is könyvtárszobában; Kömnyű</i>	17
Petőcz András: <i>Zárójelvers op. 80.; Zárójelvers op. 81.; Zárójelvers op. 82.</i>	18
Mohás Livia: <i>Prokopiosz jegyzetei a titkos történetekhez (Félelmeim múlásáról és néhány pribék előkelőségről)</i>	19
Ébert Tibor: <i>Uszályok</i>	25
Lázár Bence András: <i>A Deák Ferenc utca és a bíborfák története; Egyszer elég</i>	26
Benke László: <i>Mozdonyisírató</i>	28
Borbély András: <i>Nagyapám és a veje; Bukovina; Hidegség, állat; Stáció; Szögvers</i>	32
NYITOTT MŰHELY	
Zágonyi Ambrus: <i>Az utolsó bácskai történet (Beszélgetés Majoros Sándorral)</i>	34
NÉZŐPONT	
Lengyel János: <i>Megmaradni magyarnak?</i>	44
KÖNYVSZEMLE	
Urbán Péter: <i>A szomorúság novellái (Ferdinándy György: Csak egy nap a világ)</i>	46
Wutka Tamás: <i>Eb ura...? (Szalay Károly: Egy boldog életű törpetacskó emlékiratai)</i>	48
Rózsássy Barbara: <i>A történet megszelídítése (Bene Zoltán: Év-könyv)</i>	49
Thimár Attila: <i>Jutalomjáték (Köszeghy Péter: Balassi Bálint. Magyar Alkibiadész)</i>	50
Falusi Márton: <i>Cselekvő igényű elkötelezettség (Görömbei András: Azonosságtudat, nemzet, irodalom)</i>	52
<i>Lapszemle</i>	55
EURÓPAI FIGYELŐ – Holland irodalmi mozaik	
Hagar Peeters: <i>Holland vízözön; Ugyanaz a tenger; Ha majd; Álomkép; Az utolsó szoba; Tenger; az örök suttogó</i> (Gera Judit fordításai)	59
Tommy Wieringa: <i>Két perc</i> (Pusztai Gábor fordítása)	60
Jaap Scholten: <i>Zelda – avagy hogyan éljünk</i> (Szabó Emese fordítása)	62
Harry Mulisch: <i>Hasonlatosság</i> (Kántor-Faragó Márta fordítása)	65
Adriann Jaeggi: <i>not even the train; Wolfgang és én; Ima</i> (Daróczi Anikó fordításai)	68
<i>Szerzőink</i>	70
<i>Hírek</i>	71

Számunkat Varga-Amár László festményeivel illusztráltuk

*Holland irodalmi válogatásunkat a
Foundation for the Production and Translation of Dutch Literature
(www.nlpyf.nl) támogatta*